

som Apotekerne have ved deres Forretning. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvende Opmærksomheden paa den Fortegnelse, som findes i Lovforslaget over de personlige Apotekers Indtægter og Udgifter. Der er anført 33 Apoteker, og jeg skal fremdrage enkelte af dem. Nr. 1 har haft et Vareindkøb af 31,480 Kr. aarlig i Løbet af nogle faa Aar — gennemsnitlig i Aarene 1891—93 — og Salgsindtægten har været 85,000 Kr. Der er saaledes tjent 170 pCt. paa Om sætningen, altsaa, som man ser, en meget betydelig Fortjeneste paa denne Forretning. Nr. 5 har haft en Fortjeneste af 156 pCt., Nr. 15 en Fortjeneste af 174 pCt., Nr. 25 af 205 pCt., og da her ved Opgørelsen er sammenblandet Salg. efter Recept og i Haandskøb, vil det vise sig, hvis man fik det adskilt, at Receptsalget har indbragt langt større Fortjeneste, end her er angivet. Det er jo ikke tænkeligt, at Fortjeneren ved Haandsalg staar tilnærmelsesvis i Forhold til, hvad her er angivet. Jeg synes derfor ikke, efter den Fortjeneste, som her er opgivet, at der er særlig Grund til at være ængstelig for Skat paa Apoteker. Det Forslag, som nu her foreligger, er jo et andet end det, vi vare enige om i Fjor, da Lovforslaget var til 2den Behandling. Med Hensyn til de Poster, jeg her har nævnt: Nr. 1, 5, 15 og 25, vil jeg gøre opmærksom paa, hvilken Forskel der er paa det Udbytte, man vilde have faaet efter den Takst, der var fastsat i Fjor ved 2den Behandling, og det, man vil saa, efter hvad der nu er foreslaaet. Det gælder jo ikke saa nøje om nogle faa Kroner, men Forskellen vil omtrent blive saadan. Nr. 1 vil efter den Beregning, der her foreslaas, give 2,240 Kr. mindre i Afgift, Nr. 5, 1,310 Kr., Nr. 15 c. 200 Kr. og Nr. 25 c. 100 Kr. mindre. Man vil altsaa se, at det her foreliggende Forslag ikke vil medføre saa betydelige Udgifter for Apotekerne som det Forslag, der foreslaa i Fjor. Jeg fik i Fjor det Indtryk af den Forhandling, som blev ført i Udvalget, at den højtærede Justitsminister mente, at det Forslag, der da blev stillet, var meget rimeligt, og at det var sandsynligt, at vi endog saa kunde gaa højere. Derfor har det forundret mig noget, at man i Aar er gaaet betydelig ned. Selv om man vilde anvende en anden Beregningsmaade, kunde man jo have ændret det paa en saadan Maade, at Indtægten var bleven den samme. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa man vil indfræve denne Skat, vil det naturligvis have sine Vanskeligheder, hvad enten man gaar ud fra Brutto- eller Nettoindtægten. Hvad der er vanskeligst i saa Henseende, skal jeg

ikke komme ind paa; men det forekommer mig dog alligevel, at det vil være vanskeligere at faa fat paa Nettoindtægten, end det vil være at faa Klarhed over, hvor stor Bruttoindtægten har været. Naar man ser paa det foreliggende Forslag, ser man jo, at ved Siden af de store Procenter, som Apotekerne have af deres Forretninger, have de ogsaa enorme Udgifter. De have enorme Udgifter til Lønninger, og der medgaar ogsaa store Kapitaler til andre Udgifter. Det er jo ganske vist saa, at man ikke kan give Regler for, hvordan Apotekerne for Fremtiden ville stille sig i saa Henseende, og det er vel heller ikke muligt at føre nogen Kontrol med det; men jeg tænker ikke rettere end, at disse Bestemmelser, hvorefter man vil gaa ud fra Nettoindtægterne af Apotekerne, ville blive temmelig illusoriske. Jeg har imidlertid ikke sat mig saa nøje ind i de paagældende Forhold, og kan altsaa ikke udtale mig bestemt derom; men mit Skøn er, at man næppe vil kunne komme til noget nøjagtigere Resultat paa denne Maade end paa den anden Maade. Jeg har fra Begyndelsen af, da denne Sag kom for, sat mine Forhaabninger til, at man skulde komme til en gennemgribende Forandring af vort Apotekervæsen, og man havde vel ogsaa nogen Grund til at tro det i Henshold til Udtalelser, som tidligere vare faldne fra den ærede Justitsminister. Det haab kunne vi jo have endnu, og maaffe vil det ogsaa gaa i Opsyldelse, men der vil sikkert nok gaa længere Tid, inden vi komme til alvorlig Forhandling derom. Det her foreliggende er kun en ringe Begyndelse, og efter de Anmærkninger, som Kommissionen har tilladt sig at anføre angaaende den fremtidige Benyttelse af de Midler, der skulle indvindes, nærer jeg ikke store Forhaabninger til de Resultater, der ville komme ud deraf; thi de Midler, der indvindes, ville — saa vidt jeg kan skønne efter de Udtalelser, der ere fremkomne — blive anvendte til andre Djemed vedrørende Apotekerforholdene, saaledes til Understøttelser af Enfer o. s. v.; jeg ser altsaa ikke, at de ville komme Samfundet i det hele til Nytte, og jeg ser ikke, at der derved i det hele taget vil foregaa noget, der bliver til Gavn for Befolkningen. Det var jo rimeligt, at man nu gik til Nedsættelser af Medicinpriserne for Befolkningen. De enorme Fortjenester, Apotekerne have, forekommer det mig, man kunde reducere en hel Del. Jeg har ganske vist set den Bemærkning fremst, at det ikke vilde betyde stort, om Befolkningen giver 20 Procent mere eller mindre for Medicinen; det skulde jeg ikke sige noget særligt til; men her drejer det sig